

מִרְעֵב הָעַנִּי שֶׁמְגַע לְמַעַי יִשְׂרָאֵל
בְּאֹתוֹ זָמֵן וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָבָר
וַיֹּאמֶר אֶת יְוָהָה וְגֹמֶר, בְּדָחֵק שָׁלֹשׁ
הַדָּאָגָה שְׁלָחֵם שְׁדוֹאֲגִים מִן
הַעֲנִיוֹת, מִהְדָּחֵק יֵצָאוּ מִן הַגָּלוֹת,
זֶהוּ שְׁבָתוֹב וְאֶת עַם עֲנִי תּוֹשִׁיעַ.
זוּ הַנְּבוֹאָה שֶׁל יוֹנָה שַׁהְתִּנְבְּאָה
שִׁיצָאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגָּלוֹת בְּדָאָגָה
(בְּדָחֵק) שֶׁל עֲנִי, וּבִמְין יֵצָאוּ,
מִשּׁוּם שְׁאַדִיק חַי הַעוֹלָם הוּא
עֲנִי שָׁנְקַשֵּׁר בִּימֵין, שַׁהוּא פָּסָח,
כִּמוֹ שִׁירָאֵל שָׁנָאָמֵר בָּהֶם וְאֶת
עֲרוֹם וּעֲרִיה, וְהַיּוֹה הַזֶּה הִיא
הַיּוֹהֶן שֶׁל תִּבְתַּחַת נֶת.

דָּבָר אֶחָר, וַיֹּאמֶר יְהוָה לְגַךְ
וַיֹּקַא אֶת יוֹנָה אֶל הַיּוֹבֵשָׁה, קָם
זֹקֵן מִאֶחָר הַצֵּל, פָּתַח וַיֹּאמֶר:
וְהַמָּן כִּזְרֵעַ גָּד הוּא, מַה זֶּה כִּזְרֵעַ
גָּד? אֲלֹא גָּד הַוָּי יְמִין וּשְׂמָאל,
גָּמְמַלְלָה דָּלִילִים, כִּזְרֵעַ גָּד זֶה יוֹנָה,
וְזֹא, טֶפֶחֶת לְבָנָה, שָׁבוֹן נְשָׁטָלָם
גָּד וּנְעָשָׂה גָּד, וּעַל פָּנָיו הַצְּרָעָה הַזָּה
שַׁהְוָיָה יוֹדֵד, שַׁהְיָא טֶפֶחֶת קְדוּשָׁה,
נְגַמֵּר וַיֹּקַא אֶת יוֹנָה אֶל הַיּוֹבֵשָׁה,
שַׁהְיָא נְקֻבָּה, וַיִּמְפַתֵּח שַׁהְיָתָה
יְבֵשָׁה הָהָר, נְקַרְתָּא אֶרְץ, לְחוֹצִיאָה
וּרְעִים וּפְרוֹתָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיַּקְרָא
אֱלֹהִים לִיְבֵשָׁה אֶרְץ וְלִמְקוֹהָ
הַמִּים קָרָא יְמִים, זֶה מִקוֹּהָ
יִשְׂרָאֵל מַושְׁיעָיו בְּעֵת צִרָּה.

בָּקָר הַמְעִין מֵאֹתוֹ הַזֶּעָן
שְׁגָמֵשׁ מִהְמָה הַעֲלִיּוֹן, וְהַטְּפָה
(הַדְּאָיָן) הַזּוֹ הִיא י' קְטָנָה, כְּשִׁוְצָאת
אֶמְנָן הַמְּמָנָה שְׁהִיא חֲכָמָה, כֹּל
סְפִירָה נוֹטָלה חַלְקָה, עַד
שְׁגָחָלָת לְתַשְׁעַ נְקֻדּוֹת, וּכְשַׁבֵּל
אֶחָד נוֹטֵל חַלְקָו, נְשָׁארָת עֲשִׂירִית
מִכָּל הַטְּפּוֹת, שְׁנוֹטָלה אֶותָה
הַיְּבָשָׁה שְׁהִיא עֲשִׂירִית הַאִיפָה
סָלָת, וּכְשַׁבֵּילָה מַעֲשָׂרִים.

סָלָת, וּבְגִינָה מַעֲשֶׂרְיָן.

אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמְעֵי הַדָּגָה, מִכְפְּנֵא
דְּעֲנִיוֹתָא דְּמַטִּי לְמַעְויִ דִּישְׁרָאֵל, בְּהַהוּא זָמָן
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְךָ וַיֹּקַח אֶת יוֹנָה וַיָּמֶר (שם
יא), בְּדוֹחַקָּא דְּדָגָה דְּלָהּוֹן דְּדוֹאָגִין מִן
עֲנִיוֹתָא, מְדוֹחַקָּא יַפְקִוֵּן מִן גָּלוֹתָא, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שמואל ב' כב כח) וְאֵת עַם עֲנִי תּוֹשִׁיעַ, דָּא
נִבְואָה דַּיּוֹנָה דְּנַתְּנַבָּא דַּיְפִּקוֹז יִשְׂרָאֵל מִן
גָּלוֹתָא בְּדָגָה (ס"א בְּדוֹחַקָּא) דְּעֲנִיוֹתָא, וּבִימִינָא
יַפְקִוֵּן, (דָּפָנֵד נ"א) בְּגִין דְּצַדִּיק ח"י עַל מִין אֵיתָיו^ז
עֲנִי דְּאַתְּקִשֵּׁר בִּימִינָא, דָּאֵיתָיו פֵּשָׁח, כְּגֻווֹנָא
דִּישְׁרָאֵל דְּאַתְּמִר בְּהּוֹן (יחזקאל טז) וְאֵת עַרוֹם
עֲרִירָה, וְהָאֵי יוֹנָה אֵיתָיו יוֹנָה דְּתִיבָּת נָתָה.

דבר אחר (יונה ב יא) רילאמֶר יהו"ה לדג ויקא את היונה אל היבשה, קם סבא מבר טולא פתח ואמר, והמן בזרע גד הוא (במדבר יא ז). מיי איבר גד, אלא גד אהו ימינא ישמאלא, גםו"ל דלי"ם, בזרע גד דיא יונה י" וڌαι, טפה חורף, דביה אשפלים גד ואתבעיד גיד, ועל דא הא זרעא דאייהי יונ"ד דאייהי טפה קדיישא, אפטמר (יונה ב יא) ויקא את היונה אל היבשה דאייהי נוקבא, ומפה דהות יבשה ה' אתקראiat ארץ, לאפקא זרעין ו אייבין, הדרה הוा דכתיב (בראשית א י) ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ, ולמקוה הרים קרא ימים, דא מקוה ישראלי מושיעו בעת צרה (ירמיה יד ח).

מקורה דנביעו מההוא זרע דאתמשך
ממוחא עלאה, ויהאי (נ"א ותהי) טפה
אייה יי' זעירא, בד נפקת אמן מוחא דאייה
חכמה, כל ספירה נטלה חלקה, עד
דאთפליגת לחשע נקודין, וביד נטיל כל חד
חולקה אשפארת עשויה מכלחו טפין,
דנטילת ההייא יבשה דאייה עשרית האיפ